

PEREGRÍNEK

Zpravodaj pro ořechovské farnosti
Ročník 14 Číslo 91 Duben 2019

ÚVODNÍ SLOVO

Jak velikou radost a útěchu nám dodávají slova svatého Jana (1 Jan 3,1-10.19-22). Boží láska je taková, že z nás učinila Boží děti, a když jednou Boha uvidíme tváří v tvář, ještě více odhalíme velikost Jeho lásky. Nejenom to, Boží láska vždy převyšuje naše představy a přesahuje jakýkoli hřích, ze kterého by nás mohlo vinit naše svědomí. Je to láska, která nezná hranice a ani je nemá; nejsou v ní překážky, které my naopak obvykle klademe před člověka ze strachu, že by mohl omezit naši svobodu.

Víme, že jsme-li ve stavu hříchu, vzdalujeme se v jeho důsledku od Boha. Hříchem se skutečně Bohu vzdalujeme, což ale neznamena, že by se Bůh vzdaloval nám. Stav slabosti a zmatku, do kterého nás hřích uvádí, jsou důvodem navíc, aby nám Bůh zůstal nablízku. Tato jistota má vždy provázet náš život. Apoštolovo slovo je toho potvrzením, které naše srdce ujišťuje, aby stále uchovávalo neochvějnou důvěru v Otcovu lásku: „Bůh ví všechno dokonaleji a lépe než naše svědomí, když by nám něco vyčítalo.“

Jeho milost v nás nadále pracuje, aby posílila naději, že nikdy nepozbydeme jeho lásky, navzdory jakémukoli hříchu, kterého jsme se mohli dopustit

odmítnutím Boží přítomnosti v našem životě.

Tato naděje nás podněcuje, abychom si uvědomili bezradnost, která často zachvacuje naše bytí tak, jak se to stalo Petrovi v evangelním příběhu, který jsme si poslechli: „Hned nato zakokrhá kohout a Petr si vzpomněl na slova, která Ježíš řekl: Dříve než kohout zakokrhá, třikrát mě zapřeš“. A vyšel ven a hořce se rozplakal“ (Mt, 26,74-75).

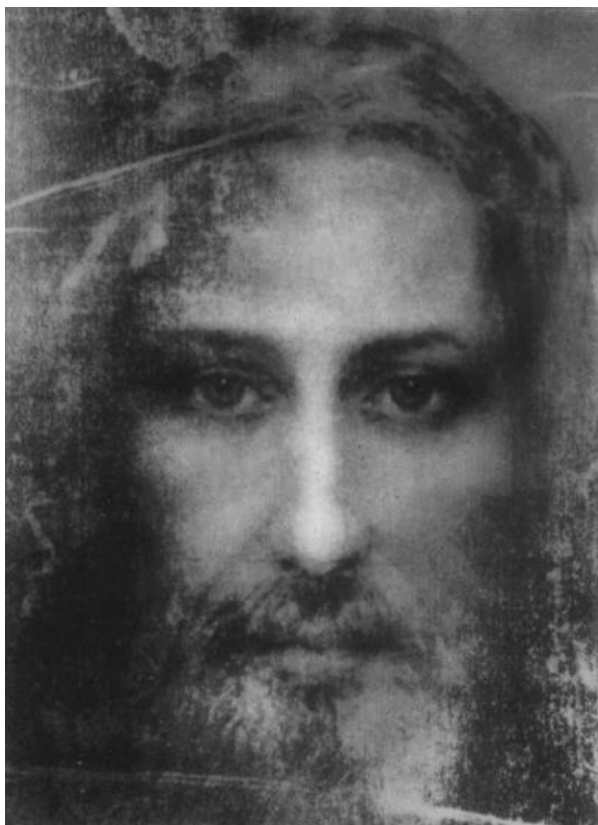
Evangelista je tu krajně stručný. Kohoutí kokrhání jakoby zastihlo ještě zmateného člověka, který si připomíná Ježíšova slova, až se konečně roztrhne závoj a Petr skrze slzy zahlédne, že se Bůh zjevuje v tupeném Kristu, kterého bijí do tváře a jehož on sám zapřel, který však pro něj jde na smrt. Petr, který by chtěl za Ježíše zemřít, nyní chápe, že musí nechat zemřít Jeho za sebe.

Petr chtěl učit svého Mistra, chtěl ho předstihnout, avšak Ježíš odchází

zemřít za Petra, ačkoli to Petr dříve nepochopil a ani nechtěl pochopit.

Nyní se Petr vyrovnává s Pánovou milosrdnou láskou a konečně chápe, že ho Ježíš miluje a žádá po něm, aby se dal milovat. Petr si všímá, že právě toto vždycky odmítal, že odmítal dát se Ježíšem plně spasit, a proto nechtěl, aby ho Ježíš beze zbytku miloval.

Jak je těžké dát se opravdu milovat! Stále bychom si přáli, aby se něco v nás nemuselo vázat k uznání, přestože jsme ve skutečnosti naprostými dlužníky, neboť Bůh je první a plně nás láskou zachraňuje.

Prosme nyní Pána o milost, aby nám dal poznat velikost své lásky, která ruší každý náš hřích. Dejme se očistit láskou, abychom rozpoznali pravou lásku!

APOŠTOLÁT MODLITBY

Každý měsíc přinášíme úmysly Svatého otce Františka svěžené celosvětové síti modliteb, vhodné také pro jednotlivce a členy živého růžence v našich farnostech.

Denní modlitba Apoštolátu: Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti v něm nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou Církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů.

Úmysly na měsíc duben:

Všeobecný: Lékaři a jejich spolupracovníci ve válečných oblastech - za lékaře a humanitární pracovníky přítomné ve válečných oblastech, kteří nasazují vlastní život pro záchranu života druhých.

Národní: Ať pokoj, který Ježíš Kristus po svém zmrtvýchvstání daroval svým učedníkům, dokážeme šířit do svého okolí.

ZE ŽIVOTA SVATÝCH

Sv. Marek

25. dubna má svátek sv. Marek, autor evangelia, které napsal na žádost římských křesťanů, a patron Benátek.

Nebyl sice Ježíšovým učedníkem, ale byl dobrým přítelem apoštola Petra a bratrancem apoštola Barnabáše.

Sv. Marek byl pokřtěn apoštolem Petrem po jeho propuštění z vězení a stal se jeho pomocníkem a tlumočnickem. Jeho evangelium jsou vlastně Petrova zaznamenaná kázání, napsaná na žádost Římanů. Kolem roku 44 se připojil ke sv. Pavlovi a Barnabášovi při cestě na Kypr. Cestou z Kypru se Marek však odpojil, jelikož vznikl spor mezi Pavlem a Barnabášem. Pavel nechtěl brát na apoštolské cesty Marka. I přesto, že tento spor nebyl trvalý, se oba apoštolové rozdělili. Kolem roku 50 odešel Marek do Alexandrie a založil tam křesťanskou obec, ve které se stal biskupem, ale o 13 let později šel do Říma pomáhat Petrovi a Pavlovi. Zůstal zde až do jejich smrti. Když se vrátil zpět do Alexandrie, čekala ho tam mimo jiné mučednická smrt. Během velikonoční bohoslužby jej přepadli pohané, kteří mu ukončili život. Podle legendy se přihnala veliká bouře a začaly padat kroupy a díky tomu mohli věřící vzít jeho tělo a pohřbít jej. V roce 828 byly jeho ostatky přeneseny do Benátek do baziliky Sv. Marka.

Sv. Marek ve svém evangeliu zdůrazňuje příchod Páně a vzkříšení. To však neznamená, že se tam neobjevují další příběhy a Ježíšovy myšlenky. Proto si zkusme najít čas, otevřeme si nějakou kapitolu z Markova evangelia a modleme

se za to, abychom pochopili, co nám chce Pán Ježíš říct.

/Luboš Pár, ml./

ŘEHOLNÍ ŽIVOT V ČR

Sestry trapistky

„Mírou lásky je milovat bez míry.“

/sv. Bernard/

Řád cisterciáků přísnější observance. Jejich život je zcela kontemplativní a svědčí světu o Božím prvenství: „Ničemu nedávat přednost před láskou ke Kristu“ (Řehole sv. Benedikta 4,21). Bez Něj nemá nic smysl, bez Něj nelze uskutečnit nic hodnotného, krásného ani opravdu užitečného: naděje, pokoj, pravé štěstí nejsou pouze plodem lidského úsilí. Styl života trapistek má své kořeny ve velmi starobylé tradici, která začíná u pouštních otců a upevňuje se v Regula Benedicti.

Během následujících staletí došlo ke dvěma velkým reformám, jejichž cílem bylo žít Řeholi v její celistvosti: první reformu započal v roce 1098 klášter Cistercium (Citeaux ve Francii), od něhož pochází název „cisterciáci“. Druhá reforma byla uvedena do života v roce 1664 ve francouzském klášteře La Trappe, a od něj pochází jméno „trapisté“, nebo-li „cisterciáci přísnější observance“.

Jejich povoláním je žít v bratrském společenství, mít mezi sebou hluboké a pravdivé přátelské vztahy. Ticho jim pomáhá vyhýbat se povrchnosti a instinktivnosti ve vztazích mezi sebou a k tomu, aby vztahy zakořenily v Bohu.

Způsob obživy: psaní ikon a současně kontemplace, výroba obrázků, výroba potravinářských a cukrářských produktů, zahrada a chov včel. V ČR žijí sestry trapistky v Poličanech - klášter naší Paní nad Vltavou.

/Z knihy Blázni pro Boha vypsala Lada/

ZE ŽIVOTA FARNOSTÍ

Ohlédnutí za postní dobou

Na Popelčnický středu byly v našich farnostech slouženy mše svaté u sv. Jiří a u Všech svatých. Oba kostely byly zaplněny věřícími s touhou začít postní dobu s upřímným odhodláním obrátit své srdce víc k Pánu, vrátit se do náruče Boha, něžného a milosrdného Otce. Znovu slyšet a přijmout výzvu: „Obrátte se a věřte evangelium!“ Během čtyřicetidenního postního období jsme také měli možnost účastnit se modlitby křížové cesty. Každou středu před mší svatou a každý pátek po mši svaté. Na **Květnou neděli 14. dubna** se můžeme ještě připojit na **křížovou cestu v přírodě**. **Modlitba začne ve 14 hodin u kostela sv. Jiří.**

Zakončena bude u kostela Všech svatých.

VELIKONOČNÍ SVATÝ TÝDEN

Cesta s Kristem

Velikonoce nejsou svátkem jako ty ostatní: je to "svátek svátků", "slavnost slavností". (KKC 1169). Slavením velikonočního tajemství se křesťané spojují v důvěrném společenství s Kristem a vydávají se s ním cestou kříže ke vzkříšení a k životu s Bohem.

„Kdo mě následuje, nebude chodit v temnotě, ale bude mít světlo života.“

/Jan 8,12/

Květná neděle

Oslava Svatého týdne začíná na Květnou neděli průvodem, který symbolicky naznačuje, že následujeme Pána na jeho cestě utrpení a účastníme se jeho kříže, abychom dostali také podíl na jeho vzkříšení a na jeho životě. Tuto myšlenku vyzdvihuje zvláště žehnací modlitba nad ratolestmi:

„- požehnej také nás, ať s radostí jdeme za svým Králem Kristem.“

Květná neděle spojuje Kristův královský triumf a oslavu jeho utrpení v jedno. Obojí je ve velikonočním tajemství vzájemně propojeno.

Zelený čtvrtek

Tématem večerní liturgie jsou dvě události: Ježíšova večeře, při níž ustanovuje tajemství eucharistie a myje apoštolům nohy; Ježíšova modlitba v Getsemanské zahradě a jeho zjetí.

Ježíš myje apoštolům nohy. Grafický list z biblických ilustrací nazarenské školy.

Kristus nás posiluje svým tělem a svou láskou. V této síle se pak můžeme vydávat na cestu do zaslíbené země. Na cestu, která vede i přes poušť utrpení a smrti, ale též skrze bránu vzkříšení. Cílem této cesty je "země", ze které nebudeme vyhnáni, totiž "nové nebe a nová země" nebeského království.

Velký pátek

Podle prastaré tradice se dnes neslaví eucharistická oběť, ale obřady na památku utrpení Páně. Ty mají tři části: *Bohoslužbu slova* (ve které se čtou pašije) zakončenou přímlovami za celý svět; *uctívání kříže, přijímání*.

Velký pátek je postním dnem - postem od masa a újmy v jídle.

- Tento den je připomínkou dne smrti Ježíše Krista, kdy se konal proces odsouzení, jeho poprava i pohřeb
- v Bibli se události popisují ve všech čtyřech evangeliích.

- Tento den se tato část evangelií čte v tzv. pašijích. (Z toho pak vznikly tzv. pašijové hry, při nichž se tyto události nečetly, ale hrály)

- Velký pátek je vzpomínkou na ukřižování, a proto je prožíván jako den postu ve znamení smutku, ticha a rozjímání

- Podle evangelií odpoledne ve tři hodiny zemřel Ježíš na kříži. Proto se přibližně v tento čas věřící scházejí k zvláštní bohoslužbě - není to běžná mše, otvírá se smysl utrpení a smrti Krista při čtení Bible, připomíná se pokleknutím před křížem, přednáší se modlitby za velké bolesti celého světa - rozdělení, války, špatné vztahy, nejednota křesťanů...

- na Velký pátek je výzdoba kostela chudá, žádné květiny, žádné svíce na oltáři, písně se zpívají bez doprovodu varhan a zvony mlčí

- v mnohých kostelech se koná tento den ještě pobožnost křížové cesty - Bible vypráví, že v momentě Ježíšovy smrti se roztrhla opona, která v jeruzalémském chrámě dělila velesvatyni od ostatních prostor. Tím Písmo naznačuje, že Ježíšovou smrtí se otevřela cesta k největšímu pokladu - k samotnému Bohu.

Bílá sobota

je tzv. aliturgickým dnem, neboť se dnes zásadně neslaví mše svatá a další svátosti, kromě pomazání nemocných a svátosti smíření.

Bílá sobota je příležitostí prožít u Kristova hrobu skutečnost smrti, beznaděje a prázdnoty. Tedy všeho toho, v čem bychom byli díky hříchu uvěznění, nebýt Ježíšova vítězství, slaveného o velikonoční noci. Dle starodávného zvyku, vycházejícího ze židovského (resp. orientálního) počítání času, začíná nový den již po západu slunce (předešlého dne). Oslava významných svátků a událostí tak začínala již v předvečer příslušného svátku - tzv. vigilie. Oslava vzkříšení tak tedy začíná (dle našeho počítání) večer na Bílou sobotu, anebo v noci. (Stejně jako například o Vánocích, kdy je hlavním svátkem 25.12., se slaví "Štědrý večer" již večer 24.12.)

Velikonoční noc (vigilie)

Velikonoční vigilie je oslavou svaté noci, kdy Pán vstal z mrtvých, kdy rozlomil pouta smrti a jako vítěz vystoupil z

hrobu, aby i nám otevřel cestu k životu. Oslava Veliké noci vyjadřuje mnohými symboly a texty tento velikonoční "přechod" (pesach) ze zajetí utrpení a smrti do života svobody a plnosti. O celém velikonočním tajemství, vsazeném do plánu spásy, vypráví velkou lyrickou básní velikonoční chvalozpěv Exsultet.

Velikonoční chvalozpěv - Exsultet:

Zajásejte již, zástupy andělů v nebi!
Zaskvějte se v slávě, božská tajemství!
K vítězství tak mocného Krále zazní
polnice a zvěstuj spásu!

Raduj se i ty, země, zalitá tak oslnivou září a tonoucí v jasu věčného Krále,
pohled', jak na celém světě rychle zmizely temnoty!

Raduj se i ty, matko Církvi, zkrášlená leskem tak jasného světla!
A v mohutném zpěvu lidu ať tento svatý dům Boží zní ozvěnou té radosti!
Vzhůru srdce. Máme je u Pána.
Vzdávajme díky Bohu, našemu Otci. Je to důstojné a spravedlivé.

Vpravdě je důstojné a spravedlivé, abychom neviditelného Boha, všemohoucího Otce i jeho jednorozeného Syna, našeho Pána Ježíše Krista oslavovali radostným zpěvem a celou vroucností srdce i ducha. Neboť Kristus za nás splatil věčnému Otci dluh Adamův a svou krví z lásky prolitou zrušil dlužní úpis dávného hříchu.

Dnes je slavnost veliké noci, kdy se

PEREGRÍNEK

zabíjí onen pravý Beránek, jehož krev posvěcuje veřeje věřících.

To je ta noc, ve které jsi, Bože, naše praotce, Izraelovy děti, kdysi vyvedl z Egypta; Rudým mořem jsi je pak převedl suchou nohou.

To je tedy ta noc, kdy jas oslnivého sloupu zahnal temnotu hříchu. To je ta noc, která dnes na celém světě vzdaluje věřící v Krista od nepravostí světa a od tmy hříchu, vrací k milosti, sdružuje ve svaté společenství.

To je ta noc, v níž Kristus pouta smrti rozlomil a jako vítěz vystoupil z hrobu. Nic by nám neprospělo, že jsme se narodili, kdybychom nebyli vykoupeni. Ó, jak obdivuhodně se sklání k nám tvá otcovská dobrota!

Jak nedocenitelný to projev tvé lásky: Syna jsi vydal, abys vykoupil služebníka! Vpravdě nezbytný byl hřích Adamův, který Kristus zahladil svou smrtí. Ó šťastná vina, pro kterou přišel Vykupitel tak vznešený a veliký! Ó vskutku blažená noc, ta jediná směla znát čas i hodinu, kdy Kristus vstal z říše zemřelých!

To je ta noc, o které bylo psáno: "Noc jako den se rozjasní" a "Noc je mým světlem ve všech mých radostech". A tak posvěcená tato noc zahání hříchy, smývá viny, hříšníkům vrací nevinnost a zarmouceným radost; zahání nenávist, vytváří jednotu srdcí a pokořuje zlé moci. V této milostiplné noci, přijmi tedy, Otče svatý, tento chvalozpěv jako

večerní obět', kterou ti přináší přesvatá církev, když rukama svých služebníků slavně obětuje tuto svíci ze včelího vosku.

Již jsme slyšeli chvalozpěv na tuto svíci, kterou ke cti Boží rozsvítil planoucí oheň.

Ačkoli se její plamen dělí a rozdává světlo, přece ho neubývá. Napájí se totiž tajícím voskem, který pro tuto vzácnou svíci připravila pilná včela.

Ó vpravdě blahodárná noc, která spojila zemi s nebem, člověka s Bohem. Prosíme tě tedy, Bože, ať tato svíce, ke cti tvého jména posvěcená, stále svítí neslábnoucím jasem, aby rozehnala temnotu této noci. Přijmi ji jako líbeznou vůni a dej, aby zářila jako světla na nebi. Plamen její ať spatří jitřní Vládce světla. Onen totiž Vládce světla, který nezná západu.

Ten, který se vrátil z říše zemřelých a jasně zazářil lidskému rodu: tvůj Syn, Ježíš Kristus, který s tebou žije a kraluje na věky věků. Amen.

Křestní obřady

Podstatným prvkem liturgie velikonoční noci je křestní slavnost. Tajemství křtu vyvěrá přímo z velikonoční události. Skrze něj máme účast na Kristově utrpení, smrti a vzkříšení. Proto se přednostně slaví a obnovuje právě o Velikonocích.

Křest v řečtině znamená ponořovat. Křest v Krista Ježíše znamená osobní, pevné spojení s Ježíšem. Je to navázání osobního pouta s Ježíšem a s církví, které pro člověka znamená záchranu, péči a vysvobození z neodvratné moci zla.

Velikonoční neděle

Kristus vstal z mrtvých za svítání "prvního dne v týdnu", neboli "prvního dne po sobotě" (která byla podle židovského kalendáře posledním dnem týdne). Svým zmrtvýchvstáním dovršil Boží stvořitelské a vykupitelské dílo. Proto se křesťané v tento den začali pravidelně scházet k eucharistickému "lámání chleba" a tento den nazvali "dnem Páně".

Každá neděle v roce je tedy "oslavou Velikonoc" - zpřítomněním Kristova vykupitelského činu, ze kterého můžeme čerpat posilu pro naši vlastní cestu zmrtvýchvstání.

Velikonoční doba

Slavení Velikonoc pokračuje dalších padesát dní až do neděle **Seslání Ducha svatého**, jakožto jeden sváteční den, jako "velký den Páně".

Milost Velikonoc se neomezuje na jediný den. Jejich jasný paprsek nezapadá, ale vždycky je připraven osvítit toho, kdo po něm touží. Tento svátek nás provází těžkostmi, na něž ve světě narážíme; a Bůh nám nabízí radost ze spasení, která z tohoto svátku vyzařuje.

„Nebojte se! Moc Kristova kříže a vzkříšení je větší než veškeré zlo, z něhož by člověk mohl a musel mít strach.“

/sv. Jan Pavel II./

NOVÉNA PANNY MARIE Z POMPEJÍ I.

Pompeje se nachází na jihu Itálie nedaleko Neapole. Je archeology známá vykopávkami v plně zachovalém pohanském městě, které bylo po výbuchu Vesuvu 24. srpna 79 n.l. pokryto sopečným popelem a zaplaveno lávou. V tomto místě, hned vedle starobylého Pompejského amfiteátru, je nyní krásná svatyně Panny Marie

Růžencové - místo, kam přicházejí poutníci z celého světa.

Blahoslavený Bartolo Longo, zakladatel slavné svatyně Panny Marie Růžencové v Pompejích, se narodil 10. února 1841 v jižní Itálii v Latiano. Zbožní rodiče mu dali nejvyšší duchovní hodnoty a učili ho růžencovou modlitbu. Po maturitě nastoupil na právnickou fakultu na univerzitě v Neapoli a Lecce. Studium ukončil doktorátem. Bartolo se nakazil světským duchem. Po celá léta zesměšňoval katolickou církev, kněze a také bojoval proti všemu, co souviselo s katolickým náboženstvím. K víře se vrátil díky přátelství s profesorem Vincenzem Pele a díky vlivu otce dominikána Alberta Radeute.

Návrat k Bohu zcela změnil jeho životní cestu. Opustil skvěle zahájenou soudní praxi v Lecce, zajímaly ho náboženské aktivity. Osvětlen Boží milostí, obrátil se k Bohu. Ptal se, co má udělat, aby činil pokání ze svých hříchů a dosáhl pokoj svědomí. Slyšel ve svém srdci hlas, který řekl: *„Chceš-li pokoj duše a jednou její spásu, rozšiřuj pobožnost svatého růžence, protože ten, kdo to udělá, nikdy nezahyne. To slíbila Panna Maria sv. Dominikovi“*. Bartolo pak poklekl a začal se modlit: *„Je-li Vaše zaslíbení, Matko pravdivé, určitě znovu se vrátí požadovaný klid svědomí a já budu spasen, protože neopustím tuto zemi, dokud nerozšířím pobožnost sv. růžence co nejdál,“* slíbil Panně Marii. Longo dodržel svůj slib. Stal se

světským dominikánským terciářem a zasvětil život Panně Marii Růžencové.

Aby zdůraznil zálibu modlitby růžence, přijal jméno bratra Rosaria. Začal katechizovat a šířit růženec v této oblasti.

13. listopadu 1875 Bartolo Longo byl už známý pro svou apoštolskou činnost, a přinesl k Pompeii - zchátralé farnosti, obraz Marie Růžencové, který pojmenoval: *Nástroj pro realizaci jednoho z největších účelů Božího milosrdenství.*

Tato skutečnost nábožensky oživila místní komunitu. Z tohoto důvodu stojí za to znát podrobnosti s pořízením obrazu a mimořádné události souvisejícími s obrazem Panny Marie.

Bartolo Longo - apoštol růžence, začíná své úsilí spojené s nákupem obrazu. V jednom z neapolských obchodů dokonce našel ten správný obraz, ale nemohl si

ho dovolit koupit. Cestou zpět se o tom Bartolo bavil s bratrem Albertem, který mu vyprávěl o tom, že určitá řeholní sestra - matka Conetta, má obraz ve svém klášteře. Bratr ho povzbudil, aby požádal o tento obraz. Původně tento obraz našel Alberto v obchodě a koupil ho za zanedbatelnou cenu a po nějaké době věnoval obraz řeholní sestře.

Bartolo obraz zkoumal, moc se mu nelíbil, a to jak z důvodu jeho špatného stavu, tak i nedostatku uměleckých hodnot. Sestra Conetta však přesvědčila Bartola, aby se rozhodl pro tento obraz a řekla: „Vezměte ho; uvidíte, že Panna Maria použije tento obraz, aby udělala mnoho zázraků.“ Ukázalo se, že to byla prorocká slova. Obraz byl obnoven a brzy slavný pro mnoho neobvyklých milostí. Začal přitahovat davy poutníků. /Markéta/

FARNÍ MATRIKA

Všech svatých:

Pohřby: † Drahomíra Hadačová, † Marie Kudrová, † Evženie Krollová

Křest: Adéla Kladivová

Sv. Jiří:

CO NÁS ČEKÁ

◀ na 1. pátek v měsíci 5. dubna po mši sv. v 17:30 u Všech sv. jsme zváni na adoraci a křížovou cestu

◀ nemocné bude otec Krzysztof navštěvovat ve středu 17. dubna, můžete je u něj stále hlásit osobně nebo telefonicky (732369069)

◀ na 1. sobotu 6. dubna v 8:30 jsme zváni do kostela sv. Jiří k modlitbě růžence

◀ svátost smíření před Velikonocemi mohou věřící přijmout kromě obvyklých časů také ve středu 10.4. u sv. Jiří od 18 do 19 hodin (zповídá o. Mariusz Sierpniak) a v pátek 12.4. u Všech svatých od 18 do 19 hodin (zповídá otec Krzysztof)

◀ katecheze pro rodiče dětí, kteří půjdou letos k 1. sv. přijímání a pro rodiče mládeže, která se připravuje k přijetí sv. biřmování se konají v úterý 9.4. a 16.4. od 18:00 hodin na faře u Všech sv.

◀ mše sv. pro děti bude sloužena 12.4. v 17:30 u Všech sv. Děti mohou přinést do obětního průvodu obrázky - událost ze života Pána Ježíše. V tento den povedou děti po mši sv. také křížovou cestu.

◀ křížová cesta v přírodě se uskuteční v neděli 14.4. v 14:00 od kostela sv. Jiří

◀ na pout' ke cti sv. Peregrina jsme zváni 8. května. Mše sv. bude sloužena u kapličky v 15:00 hodin.

◀ poutní mše sv. ke cti sv. Jana Nepomuckého bude sloužena v Pršticích 11. května v 16:30 hodin

◀ Svátost biřmování v naší farnosti oslavíme v neděli 19. května 2019 v 9:15 v kostele Všech svatých

◀ Slavnost Prvního sv. přijímání bude 26.5. v 9:15 v kostele Všech svatých

PEREGRÍNEK

Bohoslužby v dubnu 2019

2.4.	úterý	Všech sv.	17:30-18:00	Adorace
3.4.	středa	Sv. Jiří	17:30	Mše sv.
5.4.	pátek	Všech sv.	17:30	Mše sv. pro děti
6.4.	sobota	Radostice	15:30	Mše sv. s nedělní platností
6.4.	sobota	Prštice	16:30	Mše sv. s nedělní platností
7.4. 5. neděle postní	neděle	Sv. Jiří	8:00	Mše sv.
7.4. 5. neděle postní	neděle	Všech sv.	9:15	Mše sv.
9.4.	úterý	Všech sv.	17:30-18:00	Adorace
10.4.	středa	Sv. Jiří	17:30	Mše sv.
12.4.	pátek	Všech sv.	17:30	Mše sv. se zaměřením pro děti
13.4.	sobota	Radostice	15:30	Mše sv. s nedělní platností
13.4.	sobota	Prštice	16:30	Mše sv. s nedělní platností
14.4. Květná neděle	neděle	Sv. Jiří	8:00	Mše sv.
14.4. Květná neděle	neděle	Všech sv.	9:15	Mše sv.
14.4. Květná neděle	neděle	od Sv. Jiří	14.00	Křížová cesta v přírodě
16.4.	úterý	Všech sv.	17:30-18:00	Adorace
17.4.	středa	Sv. Jiří	17:30	Mše sv.
18.4. Zelený čtvrtek	čtvrtek	Sv. Jiří	16:00	Mše sv.
18.4. Zelený čtvrtek	čtvrtek	Všech sv.	17:30	Mše sv.
19.4. Velký pátek	pátek	Sv. Jiří	9:00	Křížová cesta
19.4. Velký pátek	pátek	Všech sv.	15:00	Křížová cesta
19.4. Velký pátek	pátek	Všech sv.	15:30	Obřady
20.4. Bílá sobota	sobota	Sv. Jiří	9:00	Růženec
20.4. Bílá sobota	sobota	Všech sv.	19:30	Obřady a mše sv.
21.4. Zmrtvýchvstání	neděle	Sv. Jiří	8:00	Mše sv.
21.4. Zmrtvýchvstání	neděle	Všech sv.	9:15	Mše sv.
21.4. Zmrtvýchvstání	neděle	Prštice	10:30	Mše sv.
22.4.	pondělí	Sv. Jiří	8:00	Mše sv.
22.4.	pondělí	Všech sv.	9:15	Mše sv.
22.4.	pondělí	Radostice	10:30	Mše sv.
24.4.	středa	Sv. Jiří	17:30	Mše sv.
26.4.	pátek	Všech sv.	17:30	Mše sv.
27.4.	sobota	Radostice	15:30	Mše sv. s nedělní platností
27.4.	sobota	Prštice	16:30	Mše sv. s nedělní platností
28.4. 2. neděle velikonoční	neděle	Sv. Jiří	8:00	Mše sv.
28.4. 2. neděle velikonoční	neděle	Všech sv.	9:15	Mše sv.
30.4.	úterý	Všech sv.	17:30-18:00	Adorace

PEREGRÍNEK

Pozvání k prožití Svatého týdne a přání požehnaných velikonočních svátků

Květná neděle 14.4.	Mše svatá	8:00 sv. Jiří
	Mše svatá	9:15 Všech sv.
	Křížová cesta v přírodě	14:00 od kostela sv. Jiří
Úterý 16.4.	Adorace	17:30 - 18:00 Všech sv.
	Katecheze pro rodiče	18:00 Všech sv. - fara
Středa 17.4.		9:00 Návštěva nemocných
	Křížová cesta	17:00
	Mše svatá	17:30 sv. Jiří
Zelený čtvrtek 18.4.	Mše sv. na památku Večeře Páně	16:00 Sv. Jiří
		17:30 Všech sv.
Velký pátek 19.4.	Památka umučení Páně	9:00 sv. Jiří - Křížová cesta
		15:00 Všech sv. - Křížová cesta
		15:30 Obřad
Bílá sobota 20.4.	Velikonoční vigilie	9:00 sv. Jiří - růženec
		19:30 Všech sv.
Neděle 21.4.	Zmrtvýchvstání Páně	8:00 sv. Jiří - mše sv.
		9:15 Všech sv. - mše sv.
		10:30 Prštice - mše sv.
Pondělí velikonoční 22.4.		8:00 sv. Jiří - mše sv.
		9:15 Všech sv. - mše sv.
		10:30 Radostice - mše sv.

◀ na **Zelený čtvrtek 18.4.** bude sloužena v 9:00 v katedrále v Brně *Missa chrismatis* - mše sv., kterou celebuje biskup společně s kněžími své diecéze jako projev vzájemné jednoty. Při mši se světí oleje (olej křtěnců, křížmo a olej nemocných) a přítomní kněží při ní obnovují své kněžské závazky.

◀ na **Velký pátek 19.4.** - sbírka na Svatou Zemi. Začíná Novéna k Božímu milosrdenství. Také v tento den po obřadech začne v naší farnosti *bdění u Božího hrobu* a bude pokračovat celou noc do 18:00 na Bílou sobotu. Rozpis bdění bude vyvěšen na vývěsce

◀ v neděli **21.4.** na **Boží hod velikonoční** můžete přinést k požehnání pokrmy

Zpravodaj Peregrínek je určen pro vnitřní potřeby farníků. Vydává Římskokatolická farnost Ořechov. Redakce: Leona Steingartová, Lada Badinová, P. Krzysztof Drzazga. Grafická úprava: István Steingart. Příspěvky můžete zasílat na adresu peregrinek@atlas.cz. Telefon: 777 674 936